

שְׂדוּרִיָּה! שְׂדוּרִיָּה! שְׂדוּרִיָּה! שְׂדוּרִיָּה!

על הקו ואיש אינו מדבר. כנראה שיש באמת תקלה. אם המינוי יבשש נוכח לבדוק זאת."

ניסו להתקשר לשני הרופאים הראשונים ברשימה התורנית — אין תשובה. הלכנו לביתו של הדי"ר וואס.

הבית — שריר מימיה של תל-אביב בשנות השלושים. טיפסנו בגרם מדרגות לולייני, ונקשנו על דלתו של הדי"ר וואס. אשה נעימת-סבר שפתחה את הדלת הזמינה אותנו להכנס פנימה.

הדי"ר סמואל וואס, כבן 55, נכנס ושאל מה מבוקשנו.

אני עתונאי. אתה רופא תורן כבר שלושה ימים בשלוש קופות חולים, והטלפון שלך מקולקל. איך זה?

"הטלפון מקולקל מאתמול בערב. כנראה שיתקנו אותו עד מחר לפני הצהריים (יום

ב). אני בתורנות מפני שאני אוהב זאת. לא כל רופא יכול להיות תורן. הצעירים אינם יכולים להיות תורנים מפני שהם חסרי נסיון וגם המבוגרים אינם מסוגלים. אני כבר 32 שנה במקצוע ורק אנשים כמוני מסוגלים להיות תורנים.

"כך? אבל איך אתה מסוגל להיות תורן בשלוש קופות חולים בבת אחת?"
אין תשובה.

"בכמה חולים טיפלת אתמול, לפני שהייתם תלפון התקלקל?"

"צילצלו אלי כמעט מאה. יכולתי ללכת ל-32 בלבד."

"מי טיפל באחרים?"

"הרופאים התורניים האחרים."

"אבל אתה הרי רופא תורן של שלוש (המשך בעמוד 26)

במדינה

(המשך מעמוד 14)

הברית. כאשר הומן עלידי גורמי הסברה ציוניים שם לשאת מספר הרצאות. במיוחד היו מארחי מעוניינים כי ידבר בקאמפוסים ובחוגים של השמאל החדש.

מסקנת המלחה שלו, השוכנות היהודית: יש להרבות בסוג זה של מרצים ישראלים פרטיים, שיש להם מה לומר, ולא דווקא מרצים מקצועיים.

השבוע נזכר שומרון בפרק אחר מתוך מסעו, התיכרות: סידור של אל-פתח. שהודיע כי האירגון הפלסטיני מחפש גישה אל חוגי השמאל בישראל.

איך מחפש "אל-פתח" גישה זו? סיפר שומרון לכתב "העולם הזה":

לאחר הרצאה באוניברסיטת ניו-יורק, שבה היתה לי ההתנגשות המילולית עם הצעירים הערביים, בא אלי בחור יהודי שהשתתף באותה פגישה ואמר לי, כי מכר ערבי שלו מבקש לשוחח עמי. הי בחור הוסיף ואמר, שלפי מיטב ידיעתו הערבי קשור באל-פתח ועוסק בגיוס מת-נדבים להילחם בישראל.

יחד עם זאת, הסביר, יש אולי מקום שישראל יפגש עמו, מפני שערבי זה מ' קיים קשרים הדוקים עם ארגוני השמאל החדש וכל מיני אירגונים לאומיים של ארצות-שונות, כמו אגודת הסטודנטים ל-

לעצמי שהנה כאן איתי איזה בחור ע' שהחליט לשחק משחק מחתרת: ואני פש נפילתי קרבן למשחק ילדים.

רק מאוחר יותר נודע לי שלפחות במ' מוסימת טעיתי. הבחור אמר לי בתחיל השיחה, שהוא קיבל על עצמו תפקיד יצירת קשר עם החוגים ה"פרוגרסיביים" בישראל, והזכיר כמה חוגים שידעתי קרובים לתפיסה של אל-פתח, הגורסת ארץ כולה צריכה להיות מדינה פלסטני בה יוכלו לחיות גם יהודים, הזכיר שהוא יודע כמה שמות ישראלים המבין השקפות של התקרבות לערבים, אך הב' שאינו יודע את תוכן הדברים שמביני אנשים אלה.

הבנתי גם שהוא לא בדק את ת' ההרצאה שלי, וחשב שאני נמנה עם אור' החוגים בישראל הקרויים בפיו "פרוגר' ביים". הוא רק קרא את נושא הרצ' על המודעות באוניברסיטה: "האידיאול' של השמאל החדש ואל-פתח".

הרהרתי מה היה קורה לשיחתי, א' ידע תוכן ההרצאה שלי, בה טענתי אנושי אל-פתח מוכרחים להכשל במלחמת מפני שמטרתם היא הרס ישראל — וב' טרה זו של הרס אין, לדעתי, מספיק להוביל לאורך זמן אנשים להקריב חיי במלחמה ארוכה.

דיאלוג מהפכני. הבחור — שלא ט' להמציא לעצמו שם — הסביר לי שארגו

עיתונאי שומרון (בחקירת שריפת אליאקצה) על ספסל בודד עם נציג אל-פתח

החליט להקים גוף מיוחד, שמתפקידו לק' קשר עם ישראלים, בעיקר אינטלקטואל' כדי לגייס למלחמה בשלטון הציוני ולהי' חייב בכך את בסיס התמיכה שממנו נה' אל-פתח בקרב השמאל החדש בארצות-ה' רית ואירופה.

הוא מיהר ואמר, שאין ארגונו מצ' לגייס את הישראלים לקרבות של ממש אבל יש בדעת הארגון להפיץ את התעמוי של אל-פתח באמצעות הבחורים הישראל' בישראל. מכיוון שהסבלנות שלי פקעה ב' תיים, הקשבתי לו תוך הצצה חוזרת ונשנ' בשעון. אני זוכר רק שהוא השמיע טע' שכדאי לנו — לאינטלקטואלים הפרוגרס' בישראל — לקיים קשר עם אל-פת' כדי ליצור דיאלוג מהפכני בין ערבים וי' דים, כך שבעת הנצחון הערבי נוכל ליי' את עיני היהודים בפלסטין המתחדשת.

בסיום דבריו ניסיתי אני לדובב א' כדי להצדיק את הצפיות של אירוחי לסק' עתונאי; אבל הפעם הראה הוא חוסר ס' לנות, ולאחר מילות נימוסין נפרדנו בל' כלום.

מנגנון

חיסון

נגד קצר

במכון וייצמן ברחובות, גרעכים נסיוני בתאי-מוח בדגי-חשמל. מסתבר כי הנסיוני עולים יפה מאד בדגים ענקיים אלה המעב' רים זרם חשמל ארוך לכל האיחזו בהם. הנהלת המכון הזמינה מחייל כמה דג' (המשך בעמוד 7)

מה הם אומרים?!

הפרופסור מורים לוי, (מבצע השתלת הלב בישראל):

כאשר יש מקרה דחוף והמקרה הוא בת' חום ספוגו של הרופא שמתקשרים אליו, הוא חייב לענות.

אבל צריך להפריד כאן בין שני נושאים. רופא תורן, אם הוא בתורנות, חייב להי' יות בבית או לפחות להשאיר מישהו שיענה

לטלפון כשהוא הולך לבקורים. עליך לדעת כי רק חלק סגן מהרופאים עו' סק בפרקטיקה פר' טית. רובנו מועט' קים במשרות מלאות בבתי החולים ובי' קופות החולים. אני את התורניות שלי עושה.

לגבי הנושא הש' לוי — אי-הענות רופאים, זה רע

מאדו כדאי לכל אזרח לדעת כי בהס' חרות הרופאים יש ועדה לאתיקה. ועי' דה זו דנה בכל תלונה של אזרח כנגד רופא שטייב לבוא לעזרת נזק. נידונו בפניה כבר מקרים רבים, כדוגמת אותו רופא שטייב לבוא לחולים דתיים בשבת, מפני שאלה לא רצו לשלם לו כסף. על מקרים כאלה חייבים להתלונן.

הדי"ר קפלינסקי, יו"ר הפת"ר רות הרופאים ויו"ר ועדת האתיקה המרכזית של הפת"ר רות הרפואית:

לגבי תורניות הרופאים נדמה לי שדווקא בשנה האחרונה שופר המצב. יש תורנות מערב עד בוקר, זקיים הסכם בין העיריות לבין מגן דוד אדום.

אין הדברים אמורים לגבי החודש האחר' רוג. בו פקדה את הארץ מניפת שפעת קשה. אסור אמנם להוציא מסקנות מרחיקות-לכת ממה שקורה בתקופה זו, אבל ברור שבמים אלה אין רופא אחד יכול להיות תורן בערב אחד בשלוש קופות חולים, ואף להיות רופא תורן של מגן דוד אדום. אולם במיקרה זה אין להאשים את הרופא שאינו מסוגל לעמוד בלחץ. יש להאשים את המוסדות המתאימים שלא דאגו לכך שיוכל לפחות מספר הרופאים. זו תקופה מיוחדת. אלה שאירגנו את כל הענין הם האשמים, ולא הרופאים.

הדי"ר הראל, מנהל בית החי' לים, "איכילוב" בתל-אביב:

אני מכיר את הבעיה. אצלנו היא איננה קיימת. חדר-החיון שלנו פועל בלית בר רה בחדר עזרה ראשונה. היה רצני מאד, לו היה האזרח מקבל טיפול ראשוני מידי רופא או במגן דוד אדום, ורק אחר-כך מגיע אלינו אחרי אבחנה ראשונית. אני איננו עומדים בצורה בירוקראטית על כל התהלי' כים. אינני יכול לומר אם נקפדו חיי אדם

שמואל גראביי, מנהל קופת חולים במחוז תל-אביב:

אין אנו מהססים לנקוט בצעדים החריפים ביותר במיקרה ומתקבלת תלונה כנגד רופא. גם במיקרה של אי-הענות. במידה ואנו מקבלים תלונה או זממיים את הרופא ואת המתלונן לבירור משותף. לכל חקירה כזו יש מסקנות בכתב, ואין אנו מהססים להוציא מסקנות מרחיקות-לכת במידת הצורך.

אחריות של רופאים זה דבר יחסי. הנה ביום ראשון קיימו שביתה של 24 שעות ולא השאירו אפילו רופא אחד בכל המרפי' אות. ואנו נמצאים עכשיו בתקופה של מחלת שפעת קשה. בכל קופת חולים נשאר רק רופא אחד — במחלקה לרפוי-עמוק במר' פאת זמנהוף בתל-אביב. לא יכולנו ביום זה לקיים אפילו שרות חרום!

רופא בכיר, חבר ועדת האתי' קה של ההסתדרות הרפואית שבקיש להישאר בעידום-שם (שמו) וכתובתו רשומים כמע' (כתב):

תשובות לא תתיה נוחה לרופאים; לגמי' רי לא. אבל הסיפור חוזר בכל שנה, כש' פורץ גל של שפעת. אני לחלוטין איני מצדיק אי-הענות של רופאים לקריאת חולה. אבל גם רופא הוא אדם וגם רופא צריך לנוח. במיקרה כזה חייב הרופא להציע לפונה אליו שמו וכתובתו של רופא אחר הנמצא בקירבת מקום, או להפנות אותו לרופא תורן בסביבה. ברור שאינני מסכים לתשובות כגון: "באופן פרינציפיוני איני באה".

רופא צריך להענות לכל קריאה, בכל עת עד כמה שנתון" — הבעיה היא — איך תפרש את המלים "עד כמה שנתון".

גם לכוחו של רופא יש גבול. אבל כשם שאמרת בתחילה — תשובתי לענין הימנעות רופאים מקריאות חולים היא מאד לא נוחה לרופאים!

חייקל רמות, מנהל קופת חי' לים באזור המרכז, חבר מו' עזת עיריית תל-אביב:

לנו אין תורנות רופאים בבתיים. אנו מקיימים תורנות חירום במרפאות. יש לנו שמונה מר' פאות באזור תל-אביב בלבד, הפתוי חות משמונה בערב עד חצות.

הנהגנו סידור זה מפני שרופאים פר' טיים לא ענו לקרי' אות.

אינני יכול לעי' נות ולומר מה חייב רופא לעשות שנה ש' חולה מועיק אותו. אנו התקנו תורנות יות אלה בגלל בעיה זו.

רמות